

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/4 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/4 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. I. pscani 35

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La

Abonament lunar

pentru Noemvrie st. v.

— cu prețurile din capul foi —

invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Revoluțiune sau mulțumire?

Cel mai acreditat organ de publicitate al guvernului unguresc, la toată întâmplarea, este „Pester Lloyd“.

Acesta nu e numai organul simplu al guvernului unguresc, cum e „Nemzet“ bunăoară, sau „Pesti Hirlap“. „Pester Lloyd“ este așa zicând ministrul de afaceri străine al Ungariei. Pentru că el notifică în afară ceea ce voesc guvernul unguresc să scie străinătatea, într-o limbă, care este pricepută de o parte considerabilă a Europeanilor.

Organul din cestiune, de când cu crisa, are o atitudine, care merită a nu fi scăpată din vedere. Dela momentul, de când demisiunea cabinetului unguresc a pătruns în public, pare a fi de tot pe gânduri.

Care poate fi cauza?

Este cu anevoe de a ghici, care poate fi. Pentru că pot fi mai multe deodată. Dintre acestea sigur că consecuențele crizei actuale vor fi la locul cel dintâiu.

Fiecare criză învalvă eventualități neprevăzute. Și în timpul cel mai puțin îngreacat cu gasuri explosive și o criză poate avea consecuențe, care nici autorii ei nu le-au putut prevedea.

În împrejurările de față consecuențele crizei se pot prevedea cu atât mai puțin, cu cât nu o majoritate parlamentară a produs criza. Și peste tot nu partidele parlamentului sunt acelea care au provocat-o.

Însuși „Pester Lloyd“ ne spune, că criza este provocată de diferență între Coroană și între cabinet și între Coroană și partidul cabinetului.

Dacă este așa, și așa trebuie să fie, dacă organul cel mai acreditat al guvernului unguresc dă că așa este, se nu ne mai mirăm de ce îl vedem pe gânduri.

Ce e drept, „Pester Lloyd“ spune publicului său, că diferență între Coroană și parlament provine din cestiuni bisericesci.

Aceasta poate o adăuge oficiosul pentru a calma spiritele accesibile pentru vre-o panică. Pentru că nu e lucru

de toate zilele pentru oameni dedați a trăi în toate desfătările politice, la umbra și la adăpostul Coroanei, să audă că acum e diferență între Coroană și între dînșii.

Și noi credem, că diferența pentru cestiuni bisericesci nu l-ar turmenta pe „Pester Lloyd“ și nici pe guvernul unguresc, pe stăpânul lui „Pester Lloyd“. De cestiuni mai grele și nu s'au spăiat nici cei dela „Pester Lloyd“, nici cei dela guvernul unguresc și din partidul acestuia.

Trebuie că sunt alte împrejurări, care alungă somnul de pe pleoapele ochilor tuturor guvernamentalilor și, am mai adăuge, ai tuturor politicilor din toate părțile unguresci.

Acestia știu foarte bine că Monarchul nu din dragă Doamne a întrerupt petrecerea sa la Gödöllő, unde venise ca să petreacă timp mai îndelungat. Ei știu că nu de flori de măr a plecat pe neașteptate spre a nu se întoarce în curând.

Vor cugeta și ei la toate câte s'au petrecut pe pământul Ungariei dela luna lui Maiu încoace. Și mai cu seamă la ineptia cu cultul lui Kossuth și cu discursurile insultătoare în parlament, din incidentul desvălirii unui monument, față cu care Monarchul a dovedit cea mai mare grație, care se poate numai din partea unui Monarch.

Remușcările de conștiință se vede că la „P. Lloyd“ au început a-și arăta efectele.

Prea și-au fost uitat de sine nobili „cavaleri ai libertății“ și prea se dedaseră a se îmbuibă în grosolăni și bătărăni, când era vorba de armata comună și de colorile ei. Își uitaseră, că lovind în acestea lovesc în binefăcătorul lor cel mai mare, care li-a dăruit prin dualism rolul de conducători politici în jumătatea împărăției dinspre Răsărit, dar nu stăpânirea nefermărită, care se dedaseră a o practica, creștând că aceasta n'are să o mai iee nimenea dela dînșii.

Și punerea pe gânduri și remușcările de conștiință sunt foarte justificăte. Pentru că dacă „Pester Lloyd“ accentuează, că criza e între Coroană și partidul „liberal“, organul ministrului de externe dela Viena, fără multă ceremonie pune în perspectivă probabilitatea unei crize parlamentare în Ungaria.

Flegma, cu care vorbește organul ministrului de externe din Viena, trebuie să surprindă foarte neplăcut pe fiecare Ungur. Prea vorbește pe față de alegeri nouă și de alte formațiuni și grupări de partid. Și oare nu este implicată în prorocia organului oficiosului

de externe și răsturnarea, sau mai bine cassarea hegemoniei unguresci și deodată cu aceasta validitatea îndreptății egale în realitate pentru toate popoarele de sub sceptrul Monarchului?

Căci nu credem că Monarchul, după ce cu partidul cel mai moderat unguresc nu se mai poate înțelege, va trece mai departe spre stânga, să se înțeleagă cu detronisatorii Sei de odinioară.

Nu, pentru că acestia au dovedit acum de curând că cine sunt. Ei și acum așteaptă salutea dela Kossuth, exilatul de bunăvoie în fosta capitală a Piemontului, în Torino.

Ear Apponyi în același timp a dovedit că e bun, excelent orator de ocaziune, însă om, pentru care diplomația cea mai înaltă este a ședea pe două scaune.

Partidele unguresci spre stânga ar fi toate egale cu revoluțiunea. Monarchia cu un cabinet din stânga, din ori-care dintre cele trei partide unguresci stângace, s'ar pune pe baze revoluționare. Nici barem dualistică nu ar mai putea fi, pentru că stânga întregă este inimică dualismului.

Nu credem nici decum să mergem spre revoluțiune.

Formațiunile cele nouă trebuie să fie formațiuni pacifice, cum este și monarchia între puterile europene.

Prorocia, lansată din cabinetul de externe, trebuie să însemneze mulțumirea popoarelor din Ungaria și din monarchia întreagă.

Luăm dar cu plăcere notiță de prevestirea ce ne vine dela Viena și dorim realizarea ei cât mai curând.

Dar ce vor dice Ungurii la aceasta?

Vor vră să fie ei singuri contra mulțumirii popoarelor?

Nu credem.

Nici pentru aceea nu credem, pentru că scim că chiar se vrea să fie nu pot fi.

Spre sfârșitul acesta lipsesc și puterea și lipsesc și mijloacele.

Monarchia pe cârghi.

Sub acest titlu publică „Politik“ dela 11 Noemvrie următorul prim-articol:

Monarchia austro-ungară de câteva săptămâni este scuturată de nise frigruri vehemente, a căror cauză este a se căuta într-o aprindere acută a organismului statului și poporului maghiar. Este încă în memoria fiecăruia, ce excese strigătoare la cer au îndemnat nu demult Curtea să părăsească capitala ungurească. Ceea ce acolo s'a cutezat

a se oferi din partea maghiară dinastiei și armatei comune, mai puțin au visat aceea, care în anul 1867 au creșt că prin opera transacției au s'evirșit și pacificarea spiritelor maghiare. Contrar speranțelor, intențiilor și trebuințelor lor, lucrurile au ajuns acolo în anul iubilar al dualismului, încât după scrii vrednice de credință din Viena, acolo lumea este îngrozită de roadele, ce le-a produs dualismul.

În momentul de față stăm înaintea unei crize de guvern ungurească, acum deja publică. Ministerul Szapáry, cu șeful său compromisat în sus și în jos, și-a dat Monarchului demisia, ear' acesta a primit-o, fără de a fi conștient până acum pe cineva cu formarea noului cabinet. Astăzi se află în Viena un șir întreg de bărbați de încredere ai Coroanei, pe care Regele doresce să-i audă, înainte de a lua hotărârea relativ la compunerea viitorului cabinet. Sentimentul riguros constituțional al regelui ungar este cunoscut. Nu mai puțin notorie este, că în fața confusiei dominante în urma favorizării unilaterale a Maghiarilor, elementele ungurene rămase credincioase dinastiei și monarchiei, numai dela înțelepciunea Monarchului așteaptă o regulare prosperă a actualului nefericit caos.

Semnificativ pentru caracterul crizei este înainte de toate, că guvernul maghiar și presa de colorit oficios și independent în mod ostentativ nu recunosc de motiv al crizei evenimentele scandaloase, pentru care Curtea nu demult a aflat de bine a părăsi Ungaria, așadar nu faptul, că reprezentanța din Budapesta, drept mulțumită că Regele său i-a conferit cu privilegiul iubileului de încoronare titlul de capitală și reședință, a numit pe Kossuth cetățean de onoare alseu; nu faptul, că s'erbarea plănuită de împăcare a armatei comune imperiale cu honveții unguresci, aprobată de supremul beliduce, a fost zădărnicită în modul cel mai frivol, și cu acest privilegiu nu numai memoria generalului Hentzi, ci și sentimentul actualei armate comune a fost ofensat în modul cel mai brutal. Ca motive ale crizei sunt numite numai diferențele, care au existat în minister, în mod acum dovedit. Szapáry a prezentat demisiunea întregului cabinet, pentru că Monarchul a aprobat promisiunea din anul trecut a guvernului, adecă recepțiunea Ovrelor, libertatea generală a religiei și introducerea matriculelor civile, dar a refuzat ceea ce încă nu a figurat în nici un program de guvern unguresc: introducerea căsătoriei civile, precum astăzi o cere chiar și Tisza, care în decursul guvernării sale de mulți ani nu a cutezat să facă Coroanei asemenea propunere. O parte a cabinetului — se vorbește de Csáky, Szilágyi și Wekerle — nu a fost mulțumită cu aceste concesiuni ale Coroanei, și de aceea demisiunea întregului cabinet a fost o necesitate. Acuma Coroana în adevăr se află într-o situație foarte dificilă. Sau acceptază ideea căsătoriei civile, atunci ese în perspectivă eventualitatea, că

numai casa magnaților va refușă un asemenea proiect, ci totodată că în lăuntrul țerilor Stului Stefan are să se aprindă o luptă religioasă de așa dimensiuni, încât consecuențele ei astăzi nici nu se pot măsura. Coloman Tisza după mai multe scrii conștinătoare, în adevăr așteaptă așa ceva dela Coroană; sau apoi Coroana refușă aprobarea la prezentarea proiectului despre căsătoria civilă, ear' atunci stă înaintea necesității de a disolva parlamentul, cu perspectiva unor lupte electorale, ca și care nici chiar în Ungaria nu au mai fost. Căci nu numai o mare parte a partidului liberal, ci întreaga opoziția a pus în program introducerea căsătoriei civile.

Fie că va fi acum însărcinat cu formarea cabinetului ministrul comun de finance Benjamin Kállay, sau banul croat Khuen-Héderváry, sau presidentul Bánffy, sau vice-presidentul casei deputaților contele Teodor Andrassy, sau Coloman Széll, sau ministrul de finance Wekerle, sau alt corifeu prezent ori trecut al liberalilor maghiari, și chiar dacă Coroana admite căsătoria civilă, după părerea noastră criza nu va fi rezolvată definitiv, pentru că motivele ei zac cu mult mai adânc, decât în controversa, că trebuie căsătoria civilă introdusă ori ba. Chiar și dacă Coroana s'ar rezolva, nu numai a permite căsătoria civilă, ci a suferi chiar, ca în Ungaria să se stabileze obiceiurile Mormonilor, Maghiarii nici prin aceasta nu ar fi mulțumiți pe multă vreme, și fiecare opoziție din viitor nu-și va căuta rațiunea sa de a fi în continuarea concesiunilor pe acest teren, ci în tendința de a slăbi după putință legătura dintre Ungaria și Austria în direcția uniunii personale, și până la altele de a produce cel puțin o sguduire a unității de până acum a armatei comune. Noi înțelegem perfect, că Maghiarii nu voesc să recunoască în public adevărata cauză a crizei; căci ei știu foarte bine, că Coroana nu-i poate fi indiferent, ce impresie în adevăr pernicioasă au făcut în străinătate evenimentele din urmă din Budapesta; înțelegem că voesc să șteargă cauza crizei pe alt teren și că se străduiesc a deriva atenția rasei maghiare înainte de toate asupra afacerilor bisericesci, pentru a fixa interesul șovinistilor asupra acestui punct și a le lua prin aceasta puțința de a mai comite nouă excese contra dinastiei. Însă celorlalte popoare, care până acum au vădit în monarchie cel mai important scut al existenței lor și-l vor vedea și în viitor, actuala gospodărie maghiară tot atât de puțin le poate fi indiferentă, pe cât de puțin indiferentă li poate fi Coroanei. Însă chiar dacă partidul liberal ar fi satisfăcut în Ungaria, pentru aceea naționalitățile nemaghiare apăsate încă nu sunt restituite în drepturile lor constituționale, și vechiul hal maghiar se va repeta. Și acesta este punctul, care face interesul și natura crizei și a gospodăriei maghiare actuală peste tot pentru

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Bobocel.

— Poveste din popor. —

De

Stefan Cotoară.

Nici n'a fost, nici n'a mai fi!

A fost însă odată, ca nealtă-dată o împărăție mare, Doamne, și frumoasă, lucru mare. Și avea împărăția aceea un drăguț de împărat, bun ca pâinea, și voinic ca un smeu, înfăcăt îi trecuse vestea peste nouă țeri și nouă mări, dela o margine a pământului până la ceaaltă. Câți crai și împărați erau pe acele vremuri, toți se temeau de el, căci, vedeți d-voastră, era viț de Român voinic, nu tufă. Împăratul acesta avea o împărăteasă ca și el, bună și frumoasă, ca dînele cele din povești.

Toate ar fi fost bune, numai ceva îl strica pe împăratul acesta bun și adecă, nu se avea el tocmai bine cu împărăteasa. Causa pentru care nu se avea bine laolaltă, nu mai împăratul singur o scia, de aceea eu nici că v'o pot spune, căci vedeți d-voastră, dragii moșului, nici eu n'am fost nu știu cine, ca să pot pătrunde în toate tainele lui.

Nu-i vorbă, trăit-au ei și bine la început, de unde li-s'a și tras un băiat frumos, dragii moșului, ca un vis de fericire. Lumea aceasta însă, bat-o focul, e schimbăcioasă ca și luna babelor; ear' norocul, bată-l cucul, când îi

e omului lumea mai dragă, el tocmai atunci își face coada colac și îl părăsește.

Tocmai așa a pățit-o și bietul împărat Albastru, dar' ce era să se facă, dacă ursita i'a fost de așa.

În fine era și el și împărăteasa năcăjiți pe soartea lor, numai Bobocel, — așa li-se numia băiatul, — nu scia despre toate acestea nimic, căci, vedeți d-voastră, era și el ca toți copiii cei mici, cărora puțin le pasă, dacă s'ar întoarce lumea aceasta chiar și peste cap.

Bobocel însă par'că era nesdrăven, creșcea vădând cu ochii; și cu cât creșcea și mintea îi creșcea și se cocca în rînd cu el, un lucru acesta, care în zilele noastre nu se întâmplă cu mulți băieți de seama lui.

O spuseseam însă, că el era nesdrăven. N'aveți de ce vă mira dară, dacă vă voui spune, că Bobocel auzind într-o zi pe mamă-sa dîcînd, că voesc să părăsească pe soțul său, împăratul Albastru și să meargă în lumea largă, unde o vor duce cei doi ochi, el îi dîse:

— Mamă, viu și eu cu tine, să știu bine că vom tot merge, până dincolo de marginea pământului.

Nu trecu mult după acestea și muma lui Bobocel, luându-și cele mai trebuincioase pentru drum, plecă dimpreună cu fiul său în lumea largă ca să-și cerce norocul, căci cu împăratul Albastru nu era de a o mai duce nici-cum. Și o luă mama și ficiorul la drum și merșeră multă lume și împărăție, cutrierând

și trecînd peste multe țeri și mări, până în urmă ajunseră, dragii moșului, într-o pădure mare, care par'că n'avea nici început, nici sfîrșit. Prin această pădure rățăcîră ei trei zile și trei nopți de-arîndul, fără de a putea eși la un capăt oare-care. A treia zi de cătră seară dîse mama cătră Bobocel:

— Sui, dragul mamei, într'un copac, care vei socoti tu că e mai mare și te uită, nu veți undeva pe aci pe aproape foc, ca să mergem și noi acolo, că sîntem rupți de foame amîndoi, ear' noi nu avem cu ce face foc, ca să ne frigem ceva.

Bobocel e sui într'un copac cum dîse mamă-sa, care i-se pără lui mai mare, dar' nici pomana să vîdă ceva din acel codru afurisit. Tocmai voia să se coboare jos, când auzi din virful copacului un glas, care dîcea cătră el:

„Vino ficior de împărat,
Că demult te-am așteptat;
Vin' mă 'ncege 'n giur de tine,
Că-ți voui fi spre mare bine“.

Auzind acestea Bobocel se spăria, dar' în fine ca un nesdrăven ce era, se hotărî totuși să se sue mai sus și să vadă, că ce Doamne sîfute e?

Când se sue colo ce era să vadă? O cioarsă de sabie ruginită, care sta acolo acățată de o creangă. Bobocel însă nici albă, nici neagră, o luă și o încoise pe lîngă el și apoi se coborî frumusețel jos, gîndindu-se în sine: oare ce bidiganie o să mai fie și aceasta?

Jos spuse mamă-sa că nu a vădit foc nicăiri, dar' îi dîse că să meargă mai departe, că doar' trebuie să dea ei undeva de capul pădurii. Plecară deci mai departe, și pe când se făcea dîuă ei încă ajunseră la marginea pădurii.

Dar' se veți posnă; abia scăpară de pădurea cea afurisită, și acum dădură peste o pustietate par'că și mai mare ca pădurea. Așa e făcută bag-seamă lumea aceasta, ca atunci când scapi de una să dai peste alta. N'ai ce face însă, tocmai precum nu avură ce face nici oamenii noștri. Ei trebuiau să străbată și pustietatea aceasta, căci n'aveau focătră. Luară deci tălpăgia și drumul, copile, prin cea pustietate mare, cu nădejdea în D-șeu și cu băta în mână, ca nise oameni care nu știu unde au pornit și unde vor ajunge.

Și mai merșeră ei încă o hoază bună, până când în urma urmelor vădură în depărtare o casă, care era singură-singurică în cea pustietate mare. Nu departe de ea se vedeau apoi nise munți mari, foarte mari, care par'că erau fără vîrf, atât erau de mari.

După o cale de o jumătate de zi ajunseră călătorii noștri și la căsuța aceea, care nu era altceva decât o cărcimă, în care nu era altceva afară de cărcimar și cărcimăriță. Aci poposiră călătorii noștri peste noapte. După cină se culcară cu toții fără a mai întinde multe vorbe încoace și încolo.

Dimineața Bobocel întrebă pe cărcimar, că cum vine aceea, de ei sînt numai singuri-

singurei în pustietatea aceea mare? cine le vine lor la cărcimă ca să le treacă beutura?

— D'apoi uite, dragul meu, — răspunse cărcimarul, arătînd spre munții din apropiere — veți, în munții accia sînt o sută de uriași, toți suflute necurate. Uriașii accia m'au adus pe mine aici, ear' eu am venit de silă bucuror, cum e dîsa. Tot ei îmi fac și venitul, dar' nu vin decăt într'un odată, când apoi îmi trec toate mîncările și beuturile.

Bobocel rămase cu gura căscată, auzind că și astfel de ființe mai sînt pe pământ.

Gîndindu-se puțin, întrebă pe cărcimar, că nu i'ar pute arăta, pe unde este intrarea în munții accia?

— Ba da, — îi răspunse cărcimarul, însă acolo nu cred că vei pute tu străbate. Chiar dacă ai pute să intri, îndet de bună-seama că nu te mai întorci, că te prăpădesc uriașii.

A fi ce-a fi, și va fi, ce va da D-șeu, — răspunse Bobocel, — eu ajutorul lui D-șeu însă eu voesc ca să intru în acei munți, ca să dau și eu față cu acei uriași; numai d-ta fii bun și-mi arată intrarea și eșirea lor.

Întrearea în împărăția uriașilor era prin o gaură mare, făcută prin munte, care era astupată cu o stîncă grozav de mare și pe care abia o ridicau câte trei uriași.

(Va urma.)

toate regatele și țările, care de prezent sunt fărâșuite într-o Cisleithanie. Ce jertfe grandioase a trebuit să aducă până acum Ungariei, și în special Maghiarilor, jumătatea de dincoace a monarhiei. În mod rațional în urma acestora fiecare om de stat austriac ar trebui să se cugete a pune în Cisleithania un contrapunct răsfățărilor maghiare. Aceasta însă nu este cu puțință, câtă vreme guvernul din Cisleithania se razimă numai pe Germanii liberali. Aceștia pentru susținerea existenței lor politice au trebuință de Maghiari, și astfel *de facto* monarhia în forma ei actuală pare a fi numai o societate de asigurare pentru prepotența Germanilor și a Maghiarilor. Noi ținem de o necesitate imperativă pentru existența monarhiei, a ne cugeta din vreme la o basă ceva mai largă, decât sunt două cărji legate de olaltă, care încep a se putrezi și nu-și mai fac serviciul.

Procesul politic

contra

Dr. Vasile Lucaciu.

Ieri, Duminecă, am primit dela corespondentul nostru special din Dobrițin următoarea depeșă telegrafică:

Dobrițin, 13 Noemvrie n. Lucaciu s'a apărut românesc într'un discurs de 2½ ore. Jurații s'au scandalizat de aceasta, unul din ei l'a provocat să vorbească unguresc, ceea-ce a refuzat. Publicul l'a fluierat. Seara la orele 8 s'a pronunțat verdictul. Lucaciu a fost condamnat cu 12 voturi și pedepsit cu un an închisoare și 500 fl. amendă în bani. Advocatul a înaintat cerere de nulitate. Publicul fanatizat a demonstrat contra lui Lucaciu. Apărarea lui a făcut grandios efect, dar interpretarea tălmăciului a fost defectuoasă și greoaie. Seara Români prezenți și însuflețiți la culme s'au întrunit la un banchet. Au venit Români până și de prin părțile Aradului. Foile locale injură pe Lucaciu.

Astăzi primim dela același corespondent următoarea depeșă:

Dobrițin, 12 Noemvrie n. Procurorul a cerut 5000 fl. garanție, pentru-ca Lucaciu să poată fi pus pe picior liber. Tribunalul însă l'a eliberat pe garanția personală a dlor Coroianu și Mihali. Sămbătă seara, la ieșirea din localul de pertractare, s'a aglomerat mulțime de lume în giurul lui Lucaciu. Căpitanul poliției l'a însoțit până la hotel. Apărătorul Coroianu a înaintat cerere de nulitate din cauza interpretării defectuoase a tălmăciului.

Foile jidano-maghiare din Budapesta publică despre proces următorul raport:

„În mijlocul interesului colosal al publicului a avut loc astăzi pertractarea procesului de presă intentat în contra preotului Lucaciu. Ca president a fost noul president al tribunalului Igyártó, acusa a reprezentat-o procurorul-suprem Cserna. La acusa bogată în argumente a lui Cserna apărătorul Coroianu a desfășurat un întreg program național-român. Acusatul, a dis el, a avut totdeauna drept și nici-când nu a comis ceva pentru ce ar pute să fie condamnat. După aceea a ținut Lucaciu însuși un discurs românesc de două ore. El s'a plâns de asuprire și a amintit și de Memorandum român. Strămoșii sei au contribuit la eliberarea țării tot așa ca ori și-care cive din Dobrițin. Ca membru al națiunii române în număr de trei milioane are dreptul de a vorbi în limba sa.

„După replică și duplică jurații au răspuns unanim cu da la întrebările, dacă acusatul e autorul invitării la adunarea din Baia-mare, dacă această invitare cuprinde aștăre la ură în contra unei naționalități și dacă Lucaciu e vinovat. Publicul a întâmpinat verdictul cu strigăte de: „Ejjen“. Tribunalul a condamnat pe Lucaciu la un an de închisoare de stat, la 500 fl. amendă și la purtarea speșelor. Apărătorul a înaintat cererea de nulitate; Lucaciu a fost lăsat pe garanție pe picior liber. Garanții sei sunt apărătorul și translatorul românesc.

Înainte de a începe raportul detaliat despre decursul procesului publicăm astăzi actul de acuză al prim-procurorului, decisiul tribunalului din Dobrițin și invitarea la conferența din Șişesci care formează temeiul acuzei:

Actul de acuză.

Dela procuratura regească din Dobrițin. 2066. — 1892.

Onorată judecătorie de presă!

La 6 Iulie a. e. Dr. Vasile Lucaciu, preot în Șişesci a voit să țină o întrunire pentru a se sfătui în privința cunoscutului Memorandum valah și ce e de făcut în urma unei situații ce s'a creat după acel Memorandum.

S'au dat pentru acest scop invitații, date din Șişesci 2 Iulie 1892, iscălite de Dr. Vasile Lucaciu, preot în Șişesci și tipărite în Baia-mare la tipografia lui M. Molnár, în care, între altele (în traducere fidelă maghiară) se cuprind următoarele expresiuni:

„Memorandum națiunii române... face tabloul fidel al situațiilor nesuferibile ce s'a creat prin sistemul de guvernare actuală.

„Opinia publică română a cerut, ca... să fie cunoscut Capulul statului și înaintea întregii lumi culte, totodată și subjugătorilor noștri că ce voim, ce pretindem... ce ni-s'a furat, ce ni-se refuză pe nedrept, și cum suntem opriți de puterea brutală în avântul culturii noastre naționale.

„Deoarece prin incalificabila uneltire dela Fernez, așa dișul atentat cu dinamită, și prin ne mai pomenitul vandalism săvârșit de bașibozucii dela Turda, Șimleu și Arad s'a constatat faptul trist, că sub actualul guvern fără nici o rușine, palam et publice, în chipul cel mai sâlbatic sântem atacați în onoarea cetățenească și individuală, că în același chip brutal se atentează la siguranța publică și buna înțelegere dintre cetățeni chiar sub auspiciile autorităților statului, cu scirea și cu concursul acestora: adunarea are să se rostască față cu aceste atentate și să aducă hotărâri corespunzătoare cum să ne apărăm onoarea, liniștea, averea și viața.

Deoarece citatele acestea cuprind într'insule crima înscrisă în codul penal art. 172, alineatul 2, agitarea la ură contra naționalităților;

și deoarece în urma investigațiunii judeului de instrucție s'a stabilit, că invitația de mai sus a fost tipărită în tipografia lui Molnár Mihály din Baia mare, într'o sută exemplare și la comanda preotului din Șişesci, Dr. Vasile Lucaciu, ear' acesta a recunoscut că dișul a redactat invitarea și a declarat că ia răspunderea pentru dișul: pe lângă anexarea actelor de investigație

ridic prin aceasta acuză în contra Drului Vasile Lucaciu, în vîrstă de 39 ani, preot gr-cat. în Șişesci, com. Sătmăruului, pentru crima de agitare la ură în contra naționalităților înscrisă în art. 172 al codicelui penal, și rog respectuos pe on. president al judecătoriei de presă, ca pentru examinarea și judecarea după lege a cestiunii să binevoască a hotărî o zi, a cita pentru această dată pe acuzat și a mă înconștința și pe mine despre măsurile ce va lua în afacere.

Dobrițin, 13 Sept. 1892.

Cserna Vincze,
prim-procuror regeșc.

Presidentul tribunalului reg. d.n Dobrițin.

15.6. — 1892.

Decis.

Pentru pertractarea cestiunii prezente înaintea juriului de presă fixez ziua de 12 Noemvrie 1892, dimineața la 8 ore în localul tribunalului regeșc (Casa contelui Degenfeld, etagiul II.) pentru care scop citez pe acuzat, în virtutea §-lui 21 cu acea observare, că dacă vrea, poate să-și aleagă apărător, ear' dacă spre apărare vrea să citeze martori ori experți, numele acestora să m'le comunice în șese zile dela primirea actului de punere sub acuzare, aceasta sub urmările de drept, — despre care încuno cințez pe acusatul ministerului public drept răspuns la actul de acuzare I. și pe acusatul Dr. Vasile Lucaciu, preot gr-cat. în Șişesci, prin prezentul decis, tot așa și pe primarul orașului Dobrițin pentru-ca să dispună de convocarea curții cu jurați la timp.

Dobrițin, 2 Oct. 1892.

Balogh,
substituitul preot, tribunalului.

Invitarea la conferența din Șişesci.

Onorabililor Domni!

Aceea ce a dorit de ani îndelungați poporul românesc din Transilvania și Ungaria în fine s'a săvârșit. Memorandum națiunii române, care conține gravaminele noastre și dă o iconă fidelă despre situațiunea ne mai suferibilă ce ni-s'a creat în sistemul actual de guvernare, s'a prezentat la înaltul Tron, prin ce s'a dat în domeniul publicității culte europene cestiunea Românilor din Transilvania și Ungaria.

Spiritul, tendența Memorandumului, precum și justificarea deplină a oportunității subțernerii Memorandumului strălucesc cu lumină irezistibilă din însuși contextul Memorandumului, care acum s'a distribuit între membrii partidului național.

A fost pretensiunea simțământului comun al poporului românesc, ca să se facă actul acesta, atâtău ca să se marcheze în mod epocal situațiunea politică și stadiul în

care ne aflăm în luptele noastre pentru libertate și cultura națională; apoi ca în această eră de publicitate, progres și civilizațiune, cunoscut să fie înaintea capului statului și a întregii omenimi civilizate, precum și asupritorilor noștri: ce voim, ce pretindem, ce e al nostru bun inalienabil, ce ni-s'a răpit și ce ni-se tăgăduiesc în mod injust, și cum suntem împedeți cu forța brutală în avântul cultural național.

Datorința ni-o am împlinit și rodurile muncii noastre sînt în puterea providenței dumnezeiesci și în străbuna virtute a neamului nostru.

Șirul datorințelor se împletesc din fapte corespunzătoare postulatului situațiunii.

În situațiunea ce s'a creat după subțernerrea Memorandumului se ivesce necesitatea ca toți aderenții sinceri ai partidului național român, va să dică toți Românii de cînte și patrioți buni din acest giur să ne întrunim și să ne consultăm despre agendele ce ni-se impun în situațiunea actuală, ca unor creștini luminați, ca unor cetățeni leali, ca unor naționalisti devotați.

Terminalul acestei conferențe se fixează pe 6 Iulie 1892 st. n. la 3 ore p. m. în pavilionul de vară din Șişesci.

Programul conferenței:

1. Deschiderea.
2. Raport asupra subțernerii Memorandumului; însemnătatea și rezultatele lui.
3. Conferența se pronunță asupra ținutei presei noastre române în cestiunea Memorandumului și solidarității naționale.
4. Conferența se pronunță asupra ținutei maghiare în cestiunea luptelor noastre naționale.
5. După-ce în urma procedurii necuificabile cu arangierea așa numitului atentat de dinamită din Ferneziu și cu vandalismul ne mai pomenit ce s'a săvârșit de bașibozucii din Turda, din Șimleu-Silvaniei și din Arad, s'a constatat faptul trist, că sub actualul regim, atentatele cele mai sâlbatic în contra onoarei noastre cetățenești și personale, în contra vieții și a averilor noastre, în contra liniștei publice și a bunei înțelegeri dintre cetățeni se săvârșesc negenat „palam et publice“ la vederea publică sub auspiciile, cu scirea și cu conlucrarea autorităților publice din țeară; conferența se pronunță față cu aceste atentate și ia hotărârile cuvințioase, cum să ne apărăm onoarea, pacea, averile și viața noastră.
6. Conferența se pronunță în cestiunea solidarității naționale.
7. Conferența ia măsurile oportune în cauza remanenței ce s'a pus pe comunele din așa numitea fiscalitate.
8. Se desbat proiectele înscinuate previe la presiuni.

Alegerea comisiei pentru autenticarea procesului verbal.

Șişesci, 2 Iulie 1892.

Dr. Vasile Lucaciu,
parochul Șişescilor

CRISA.

Despre dezvoltarea ulterioară a situației din Budapesta mai înregistrăm din foile de acolo următoarele:

„Pester Lloyd“ dela 13 l. c. n. scrie: Noul ministru-president Wekerle a conferat ieri cu mai mulți din foții sei colegi ministeriali și cu alți membri distinși ai partidului, și s'a orientat înainte de toate despre vederile domnitoare în partid relativ la cestiunile personale. Afacerea formării cabinetului încă nu a eșit din stadiul sondării în cercurile competente ale partidului, și numeroasele liste ministeriale, colportate cu deosebire de foile opoziționale, nu sînt decât simple combinațiuni, fără nici o basă reală. Nu s'a statorit încă, că toți ministrii vor rămâne la postul lor, care l-au avut și în cabinetul Szapáry. Ori-ce indicațiuni în direcția aceasta ar trebui să vină astăzi în conflict, sau cu postulatele discrețiunii, sau cu adevărul.

Deputatul I. Asbóth a adresat presidentului cercului seu electoral despre crisa o scrisoare deschisă, în care dăce între altele: „Nu poate fi misiunea unui partid a începe deodată lupta cu naționalitățile, cu tradițiile adăne înrădăcinate ale autonomiei comitatense, cu tendențele din și în și mai umflate ale stângei extreme, cu propaganda revoluționară a cultului kosuthist, cu biserica, cu casa magoșilor, cu sentimentele religioase ale poporului alegător și chiar și cu Coroana. Aceasta ar fi prea mult dintr'o apucătură, aceasta ar fi o politică, a cărei înțelepciune ese cel puțin din orizontul meu, este aceeași politică, de care a naufragiat odinioară partidul constituțional din Austria, când în plenitudinea puterii a fost apacată de orgoliu și a început deodată lupta contra sentimentelor naționale ale Cehilor și Polonilor, contra sentimentelor religioase ale populațiunii din provinciile germane, contra bisericii, contra marilor proprie-

tari, contra Ungariei și contra Coroanei, așa că în curînd s'a arătat, că pentru o combinație atât de norocos aleasă nu se poate câștiga majoritatea alegătorilor, și acel partid a cădut de pe virful puterii atât de afund, încât după mai mult ca șase ani, sub conducere mai chibzuită, încă nu se poate reculege.

„Magyar Állam“, revenind asupra căsătoriei civile, indică astfel atitudinea catolicilor față cu ea:

„Punctul de vedere, pe care se găsește biserica catolică față cu căsătoria civilă este cunoscut; despre aceasta nu trebuie să se facă întrebare la Roma, nu trebuie purtate pourparle-uri și discuțiuni comice; datorința noastră este să lucrăm, cât mai iute și mai resolut. Partea cea mai mare din această datorință cade asupra prelaților noștri; aceștia atât ca corporație, cât și ca singuratici, trebuie să aplice toate mijloacele iertate. În prima linie trebuie protestat la guvern în numele libertății conștienței, pentru care degradarea sacramentului la un contract civil constituie cel puțin un gravamen greu, ca și extradarea matriculelor despre copii din căsătorii mesteceate. Trebuie protestat la Coroană, provocînd direct pe Regele apostolic, ca în chip echivalent pentru drepturile, care le exercită în această direcție asupra bisericii catolice, ba putem dăce chiar în biserică, să apere catolicismul și întreg creștinismul pozitiv contra acelor triste rezultate ale interconfesionalismului, cărora căsătoria civilă le deschide ușa. Mai departe trebuie să-și valorize influența la partidele politice. Fiecare episcop, ba fiecare preot și toți catolicii rămași credincioși credinței lor au legături cu deputați, care le sînt deobligăți. Pe aceștia să-și provoace în mod confidențial însă hotărît, amenințându-i că le vor detrage spriginul, dacă nu-și vor da votul pentru drepturile bisericii. Ajunge dacă vor declara, că reforma plănuită a căsătoriei nu este oportună, poporul nu o dorește, ba o întîmpină cu neîncredere... Catolicii nu recunosc nicăiri căsătoria civilă, ear' unde cu toate acestea a fost introdusă, tendința permanentă a partidelor și bărbăților catolici este a restabili căsătoria confesională“.

Liberalul „Neues Pester Journal“ se pronunță astfel într'un articol de fond:

„Este adevărat, că un factor al neliniștirii politice a fost delaturat din constelațiunea actuală prin demisiunea contelui Szapáry. Însă ar fi desamăgire nouă, dacă am voi să credem și să facem pe alții a crede, că acum ride cerul albastru al unei situațiuni politice cât de cât lămurite asupra Ungariei. Orizontul politic este înorat, nădușala atmosferei arată simptomele unei depreziuni mari“.

Și la alt loc:

„Opinia publică nu va intra în litație minueno relativ la ideile, care le-a recunoscut de postulate ale dezvoltării pațnice a raporturilor noastre și de garanții contra i benirii valurilor reacționare“.

Suspendarea dlui Dr. V. Lucaciu.

Din Hosooan (comit. Sălagiului) primim următoarea

Declarațiune:

Subscriși locuitori români din comuna Hosooan (comit. Sălagiului), în fața situațiunii ce s'a creat prin actul de suspendare, cu care episcopul Gherlei a lovit pe unul dintre cei mai bravi și binemeritați preoți români, pe Dr. Vasile Lucaciu, ne simțim datori a declara:

1. Politica profesată cu zel admirabil și abnegațiune de Dr. Vasile Lucaciu este politica noastră și direcțiunea urmată de dișul este unica și singura mîntuitoare pentru poporul românesc.

2. Direcțiunea contrară politicii profesate de el este în dauna intereselor noastre bisericesci și naționale.

3. Deci salutînd cu frăție pe reprezentanții adunați la Șişesci, primim de ale noastre conclusele aduse acolo, protestăm în contra actului de suspendare și îndeosebi declarăm, că reprezentațiunea făcută la Sfântul Scaun apostolic din Roma în cauza aceasta o primim făcută și în numele nostru a subscrișilor.

Dat în Hosooan, 25 Octomvrie 1892.

Vasile Păteș, preot local; Teodor Medan, învățător; Vasile Cavașan, Valeriu Cavașan, Ioan Pop, Rachila Borota, George Haiduc, curator-primar; Floare Iacobuț, Vasile Sabo, jude comunal; Teresia Sabo, Maria Filep, George Groz, Ana Pop, Dimitriu Filimon, Ioan Cavașan, Emilia Alesușan, Ana Fogaș, Teresia Supuran, Iuliana Boala, Aurel Mesaroș, Vasile Rus, Gavril Gazdag, Ioan Sălagăan, George Potrovița, Gavril Toth, Ana Rus, Vasile Vanca, Lucreția Vanca, Cristina Boconcios, Floare Filip, George Gazdag, Floare Borlan, Maria Pop, Floare Gazdag, Ioan Gazdag, Ioan Haiduc, Ioan Pop, George Filep, Maria Reich, Rosalia Filep, Vasile Coste,

Ioan Toth, Ana Vancai, George Coste, Maria Bereș, Ioan Filimon, Vasile Fogaș, Ioan Nichita, Teresia Boconcios, Iuliana Saitos, Rachila Fogaș, Vasile Rus, Nicolae Păteș, Vasile Fogaș jun., Simeon Boconcios, Ioan Verdeș, Vasile Cavașan, Nicolae Verdeș, Vasile Fogaș al vîd, George Lipsei, Dimitriu Fogaș, Dimitriu Cavașan, Grigoriu Mezei, Floare Mesaroș, George Borcoan, Grigoriu Pop, Ioan Mezei, Vasile Mesaroș, sub jude com.; Floare Supuran, Toma Mesaroș, Dimitriu Turbut, Floare Turbut, Ioan Turbut, Ioan Iacobuț, Nicolae Iacobuț, Luisa Mezei, George Păteș, Iuliana Curtean, Ioan Sărb, Ioan Mezei, Iuliana P. p, George Dănilă, Maria Pop, Nicolae Vancai, Floare Filimon, George Vanca, Maria Boros, Petru Vanca, Ioșif Săcuiu, Teresia Filimon, Grigoriu Vanca, Rachila Lemac, Traian Vanca, Ioan Pop, Vasile Pop, Floare Toth, Vasile Terebesi, Dimitriu Mesaroș, George Vecas, Petru Mesaroș, George Filip, Irime Mesaroș, Ioan Gazdag, Petru Rad, Ioan Gazdag jun., Nina Supuran, Vasile Verdeș, Ana Boconcios, Vasile Borcoan, Vasile Boconcios, Mihaiu Boala, Floare Boconcios, George Chioran, George Pop, Lucreția Gazdag, Ana Mărcuș, George Boconcios, Floare Mesaroș, Vasile Rad, Maria Gazdag, Veronica Boconcios, Teresia Oros, Rosalia Rus, Silvia Haiduc, Vasile Gazdag, Grigorie Boconcios, Veronica Sălagăan, Ioan Filip, Gavril Pop al lui Trezi, Gavril Pop al lui Alexi, George Coste, Ioan Verdeș, Mihaiu Sabo, Alexa Mesaroș, Demețriu Groza, Alexa Pop, Pinte Hude, Vasile Butean, Teodor Romitan, Ioan Sălagăan, Gavril Gazdag, Petru Boala, Gavril Pop, Teodor Toth, Ștefan Stipon, Dimitriu Chioran, Vîd. Vasile Boconcios, Gavril al lui Nichita, Ștefan Mezei, vîd. Gavril Gazdag, Gavril Mezei, George Supuran, Ioan Borlan, Gavril Filip, Nicolae Verdeș, Dimitriu Pop, George Mărcuș, Ana Petrovița, George Borota, Vasile Mihoc, Sofia Pop, Petru Chioran, Ioan Chioran, Vasile Varga, Ioan Ungurean, Simeon Ungurean, Rahila Fogaș, Lica Chioran, Grigorie Chioran, Ioan Oros, Ioan Petrovița, George Borota jun., Vasile Pop al lui Florian Bandula, Vasile Boconcios, George Boconcios, George Todoran, Petru Todoran, Teresia Pop, vîd. Dimitriu Verdeș, Ioan Păteș și Teodor Medan.

Din T-Santau (comit. Sălagiului) primim următoarea

Declarațiune:

Subscriși locuitori români din comuna T-Santau (com. Sălagiu), în fața situațiunii ce s'a creat prin actul de suspendare cu care episcopul Gherlei a lovit pe unul dintre cei mai binemeritați preoți români, pe Dr. Vasile Lucaciu, ne simțim datori a declara:

1. Politica profesată cu zel admirabil și abnegațiune de Dr. Vasile Lucaciu este politica noastră și direcțiunea urmată de dișul este unica și singura mîntuitoare pentru poporul românesc.

2. Direcțiunea contrară politicii profesate de el este în dauna intereselor noastre bisericesci și naționale.

3. Deci salutînd cu frăție pe reprezentanții adunați la Șişesci, primim de ale noastre conclusele aduse acolo, protestăm în contra actului de suspendare și îndeosebi declarăm, că reprezentațiunea făcută la Sfântul Scaun apostolic din Roma în cauza aceasta o primim făcută și în numele subscrișilor.

T-Santau, la 28 Octomvrie 1892.

Gavril Molnar, curator prim., George Filep, mare proprietar, Ioan Filep, mare proprietar, George Pop, Ioan Potrovița, Ioan Smoală, A' Alexandru Mocan, Ioan Havrinca, George Bolog, Nicolae Dobos, Vasile Ciorzan, Vasile Indre, George Iager, Ioan Chiș, Alexa Mesaroș, Ioan Dobos, George Ciorzan, George Vexan, George Mocan, George Cucuta, Ioan Buda, Vasile Rațiu, Petru Fildes, George Iacobuț, Ilie Ciontoș, Andrei Ciontoș, Ioan D. Pop, Vasile Ardelean, Gavril Simon, George Zdroba, Ioan Farc, George Fersigan, Grigorie Zdroba, Ioan Indre, George Marchiș, Vasile Marchiș, George Chiș, Ioan Trene, Vasile Oros, Ioan Ostate, Traian Ostate, Petru Chiș, Ioan Rațiu, Petru Bocoș, Petru Lazar, Vasile Marchiș, Ioan Moroșan, Ștefan Molnar, George Moroșan, Gavril Condor, Ioan Chioran, Dimitriu Sălagăan, George Prahanca, Petru Chiș, George Mineu, Gligor Todariu, Ioan Marchiș, Vasile Mocan, Ioan Medan, Teodor Dobos, Gavril Borzas, Ioan Pop, Ioan Ostate, Costan Sălagăan, Ilie Marchiș, Mihaiu Irimuș, Gavril Rebeles, Teodor Olar, Dimitriu Vișeu, Ioan Ciorzan, Grigorie Lemac, Gavril Rațiu, Teodor Ostate, Simeon Sălagăan, Petru Olar, Mihaiu Santauan, Gavril Mureșan, Vasile Lăzar, Ilie Marchiș, George Păstean, Nicolau Oros, Vasile Rotar, Ioan Rechițan, George Fildes, Vasile Oros, Teodor Buda, Ioan Atim, George Precup, Vasile Păstean, Susa Bacoș, Ioan Vișeu, Dimitriu Vișeu, Ioșif Gal, George Filep, George Cucuta și Ioan D. Pop.

Publicațiune.

Următorii articoli de menagiu pentru garnisoana Sibiiului se vor da în întreprindere pe partii pentru anul 1893.

[5856] 1-1

Trebuința lunară aproximativă este:

Partea 1.

Carne de vită . . . 12000 chg.

Partea 2.

Carne de vițel . . . 800 "
" " porc . . . 1500 "
" " berbec . . . 600 "
Unsoare de porc . . . 1400 "
Slănină . . . 200 "

Partea 3.

Faină nr. 0 . . . 100 "
" " 1 . . . 1000 "
" " 2 . . . 4000 "
" " 3 . . . 300 "
" " 4 . . . 1000 "
" " 7 . . . 2000 "
Păsat de grâu . . . 600 "

Partea 4.

Cafea . . . 10 "
Orz . . . 40 "
Urez . . . 1000 "
Zăhar . . . 400 "
Paprică . . . 20 "
Chimin . . . 30 "
Piper întreg și măcinat . . . 18 "
Sofran . . . 1 "
Scorțișoară . . . 3 "
Lictar . . . 150 "

Partea 5.

Oțet . . . 1000 litri

Partea 6.

Pesmet de jimbă . . . 200 litri
Jimbă . . . 3000 buc.

Reflectanții au să-și înainteze ofertele lor provădate cu timbru de 50 cr. și sigilate împreună cu vadiul și anume:

pentru partia 1 . . . fl. 3000
" " 2 . . . " 1000
" " 3 și 4 . . . " 600
" " 5 și 6 . . . " 10

în bani gata (sau în hârtii de valoare socotite după cursul zilei când se vor pertracta ofertele) până la 8 Dec. a. c., cel mult până la oarele 10 dim., la comisiunea de menagiu din Sibiiu pe calea poștei — chiar și ofertenții din Sibiiu. Este de dorit și trimiterea de mostre.

Oferte nesosite la timp sau sosite pe cale telegrafică nu se iau în considerare.

Acei ofertenți, care nu sunt cunoscuți comisiunii pertractante, au să dovedească printr'un atestat de soliditate și de capabilitate extradat de autoritatea locală, că sunt capabili și au avere destulă pentru primirea întreprinderii.

Fiecare ofertent rămâne obligat pentru ofertul seu dat în scris din ziua predării ofertului până la hotărâre.

Comisiunea pertractantă de altă parte este legată de ofert numai din ziua, în care se comunică ofertului acceptarea.

Adresele ofertelor sigilate au să sune: „Offert für die Lieferung der . . . ten Victualien Partie. — An die k. u. k. Gar-nisons-Menage-Comission zu Hermannstadt. — Beschrift mit . . . Gulden österr. W. Vadium“. — Nu este permis ofertenților să-și pună numele pe cuvertă, ear scrisorile de ofert pe care este pus numele din afară nu vor fi primite.

Deslușiri despre condițiunile de contract se pot vedea în fiecare zi între oarele 9—12 in. m., în cancelaria administratorului menagei în odaia nr. 43 a casarmei celei mari de Infanterie etagiul I. — unde va avea loc și pertractarea ofertelor la 12 Dec. a. c. n. la oarele 9 dim. Nu se reflectează numai la liferanții din Sibiiu, ci și la cei din alte părți.

Ofertenților străini la cerere li-se vor trimite condițiunile de contract.

Sibiiu, în Noemvrie n. 1892.

Dela comisiunea c. și r. de menage a garnisoanei din Sibiiu.

„VICTORIA“

Institut de credit și economii în Arad.

Se cearcă

[5841] 2-3

un practicant

care poate fi aplicat îndată în bransa de **comptabilitate** la institutul nostru.

Dela reflectanți se recere absolvarea școalei de comerț cu succes bun și cunoscerea limbii române și maghiare.

Direcțiunea.

Nr. 7157/1892.

föszigb.

[5938] 1-3

Licitațiune.

La 3 Decemvrie 1892 10 oare a. m. se va arênda moara de măcinat din comuna Sebeșul-de-sus prin lici-tațiunea ce se va ține în cancelaria comu-nală din această comună, pe timp dela 1 Ianuarie 1893 până la 31 Decem-vrie 1895. Prețul strigării e de 600 fl. v. a. vadiu 10%.

Informațiuni mai deaproape se pot lua în oficiul comunal din Sebeșul-de-sus.

Sibiiu, 7 Noemvrie 1892.

Pretorul-suprem comitatens:

Fabritius.

Pentru prăvălia de modă a dlui **Schuster Sándor**, Déva se caută

Un învățacel

sau practicant

care se va accepta imediat.

În editura „Institutului tipografic“ a apărut și se află de vânzare

Prăsirea pomilor

de

D. COMȘA,
membru în comitetul central al „Reu-niunii române agricole“.

Prețul unui exemplar 12 cr.

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiiu.

An eșit de sub tipar:

A doua edițiune

din

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

„ARDELEANA“

institut de credit și de economii, societate pe acții în Orăștie.

AVIS.

Institutul de credit și de economii „ARDELEANA“, societate pe acții în Orăștie (Szászváros), Piața-mare nr. 2 și 4 în casele proprii, primesce

depuneri spre fructificare

sub următoarele condițiuni:

[5784] 4-

- a) depuneri făcute la a căror ridicare nu se recere abdicere cu 5% ;
b) depuneri făcute cu condițiunea de a se anunța ridicarea lor cu 5 $\frac{1}{2}$ % și
c) depuneri făcute pe timp mai îndelungat de câtră biserici, școale, corporațiuni culturale ori cu alt scop de binefacere cu 6%.

Depuneri, ridicări sau anunțări se pot efectui și prin postă.

Orăștie, la 1 Noemvrie 1892.

Direcțiunea.

INSTITUT TIPOGRAFIC ÎN SIBIIU.

Se află de vânzare:

Plicuri oficioase

adresate: direcțiunii financiare, — oficiului de dare r. u., — tribunalului reg. ca judecătoria a cărilor funduare, — scaunului orfanal comitatens, — primăriei comunale, — judecătoriei cercuale, — protopretorului cercual.

község előljáróságától.

Sz.

A tekintetes

megyei árvaszéknek

Hivatalból.

Portomentes.

ügyben.

100 bucăți 50 cr.

matimea 14 X 21 $\frac{1}{2}$

Asortare în abundență
de
STOFE la MODĂ

și de doliu

metrul dela 35 cr. în sus

satine dublă.

STOFE

pentru

haine de bărbați și de copii

metrul dela fl. 1.40 în sus.

Lățimea 150 cm.

Barchenturi și cretoane

de spălat.

Chiffone, pânzărie,
Olanderie.

TRUSOURI

complete pentru mireasă.

Comandarea

a tot felul de albituri și chindiseală.

Prețuri moderate.

Mantile de dame și Paltoane.

Corsete (miedere) mufuri i căciulițe,

Jupoane și Cămăși

de dame.

Jucării de copii.

Prăvălie nouă de modă.

Isvorul cel mai ieftin de cumpărat.

Am onoare a aduce la cunoștința P. T. public, că am deschis în piața de aici o prăvălie cu manufactură, modă și Kunst-Galanterie, dispunând de un deposit bine asortat cu articolele aici menționate. Practicând mai mulți ani pe piațe mari în străinătate, sunt în plăcuta pozițiune a sta cu cele mai renumite fabrici în legătură, astfel năsuința mea este de a servi P. T. public cu articole cât se poate de solide și ieftine.

Cu distinsă stimă

[5445] 2-20

Schuster Sándor în Deva

Casele dlui Moldovan Sándor în piață.

MUSTRE

trimitem cu plăcere și în provincie.

Sub-îmbrăcăminte
sistem Jäger

pentru bărbați, femei și copii
deasemenea ciorapi și mănuși.

Tot felul de
lucruri începute de mână.

Articole de galanterie
Flori de decorat și cununi.
Ploiere și umbrele.

Asortiment bogat
de
învăitoare și decoruri pentru haine.
Mare magazin
de catifea și peluche.

Basmale de Berlin,
haine pentru copii, perdele.
Tot felul de covoare,
velințe de pat și mese.